

bygget, er ifølge den Rilde, jeg har nævnt, 55 Fod i Længden og 84 Fod i Bredden, altsaa en meget betydelig Bygning. Der findes i den ogsaa Udsalgssteder, men det Rum af Fiskehallen, som benyttes til Fiskeauktioner, er dog ikke mindre end 120 Fod langt og 84 Fod bredt, altsaa et meget betydeligt Rum. Det gaar der i Northed til paa den Maade, at Fiskene bringes op i Auktionshallen, væltes ud der paa et Bord eller et Gulv — Marmorplader tror jeg, det er — som er indrettet derefter. Dernæst bliver den først synet af dertil antagne Synsmænd, at det er en ferst, god Vare. Sine Synsmændene ikke, at den er det, er der forekrevet visse nærmere Regler, der skal gaas frem efter i saa Henseende. Auktionen gaar for sig paa en Maade, som vi ikke kende her i Landet, og som er ganske ejendommelig efter vore Begreber. I Stedet for, at man her begynder med et lavt Bud og saa spørger: ingen højere, og der saa sker Overbud over Overbud, gaar man der frem paa den modsatte Maade. Den, som staar for Auktionen, og som er en af Kommunen dertil ansat Embedsmand eller Funktionær, saavidt jeg har forstaaet, nævner en Pris — lad mig sige f. Eks. 10 Kr. Er der ingen, der byder det, siger han 9, 8, 7, 6 Kr. nedad, saa længe til der er en, der siger, det er mit, saa slaar han til, saa faar den bydende det, og der finder intet Overbud Sted. Man mener, at paa den Maade, som jo har til Følge, at Salget gaar rasere for sig, opnaas ogsaa bedre Priser for Værerne. Det er noget, jeg i øvrigt skal lade staa hen, men det er en Selvsølge, at en saa stor Bygning og saa betydelige Indretninger, som der nu er i denne Fiskehalle til disse Auktioner, har kostet mange Penge, og at der er forbunden heller ikke ringe Udgifter med Driften deraf. Ogaa i den Henseende indeholdes der nogle Oplysninger, i Fiskeritidende, nemlig, at Omkostningerne ved Fiskehallen ere hvert Aar omtrent 462,000 Kroner, men at man ikke desto mindre regner paa, at Bryssel By har en aarlig Nettofortjeneste af 70,000 Kroner af denne Fiskehal. Nu har det ganske vist — det kan man ikke tage fejl af — ikke været Lovforslagets Hensigt at saa noget til Stede, som kunde ligne de Forhold i Bryssel, som jeg har tilladt mig kortelig at berøre, og jeg skal da nævne, at efter Oplysninger, som kom frem paa et Møde af „dansk Fiskeeksportforening“, som holdtes i Frederikshavn den 1ste og 2den August dette Aar, gaar det, dersom det er paalideligt — hvad jeg antager — hvad en æret Taler ytrede paa dette Møde, til paa den Maade i Kiel, at

mod en Afgift af 1 pCt. har enhver Fiskehandler Lov til at sælge paa denne Maade ved en frivillig Auktion, medens man ikke overdrager Auktionsretten til en enkelt Mand, saaledes som Lovforslaget tilsigter, at det skulde ske i det mindste paa hver Plads. — Naar man ser hen til den Maade, hvorpaa Lovforslaget er affattet, begynder det jo med at sige, at naar der i en Kommune forefindes et under Kommunalbestyrelsens Tilsyn staaende Lokale, der er egnet til Opbevaring og Salg ved offentlig Auktion af ferst Fjst, kan Indenrigsministeren meddele den Tilladelse, som der her videre er Tale om. Jeg tror nu, at man der gaar ud fra en Forudsætning, som ikke vil holde Stik, jeg tror ikke, at man nogen Sinde vil kunne sige, at der i en By paa et Sted forefindes et Lokale, som er egnet til, at der deri afholdes saadanne Auktioner. Jeg ved ikke, hvad det er for Lokaler, man skulde tænke sig allerede nu forefindes, som kunde være egnede dertil; om man vil tænke paa en Lade, der ikke bruges til andet, eller paa en Stald, der ikke bruges til Kreaturer eller Heste, eller hvilket andet, jeg tror i hvert Fald, at man vil tage fejl og stude Sagen, dersom man vilde forsøge at vælge saadanne Lokaler. Det er nemlig en Nødvendighed, naar man overhovedet vælger at sælge Fjst i Lokaler, at der træffes ganske særlige Foranstaltninger med Hensyn til disse Lokaler, baade hvad angaar Renholdelse, Udluftning, Beholdere til Fjst, Beholdere til Is og adskilligt mere. Et Lokale, som skal være egnet til dette Brug, maa sikkert bygges og indrettes dertil fra først af, noget, der ikke vil blive saa ganske billigt, selv om man stiller Jordrindene temmelig lavt. Jeg ved nu ikke, om Lovforslaget muligvis skal forstaaes saaledes — det er ikke Ordene, der sige det, men jeg antager, at det er Meningen af Ordene — at den, som har Lyft til at bygge et saadant Lokale, det være sig en Kommune eller en privat Mand, kan indsende Tegninger og Planer til Indenrigsministeren og saa dem approberede og derefter gaa til at bygge. Det er maaste Meningen. (Indenrigsministeren [Ingerslev]: Nej, det er ikke Meningen.) Ja, naar den ærede Indenrigsminister siger, at det er ikke Meningen, vil det jo være umuligt for nogen at bygge et saadant Lokale med den Risiko, at det senere kan blive kasseret af Indenrigsministeren. Der er jo dog ingen, der kan gaa til at sætte sig i saadanne Udgifter, som ere fornødne for at bygge og indrette et saadant Lokale, uden at være forvisset om, at han senere vil saa Lov til at benytte det. At bygge det med den Risiko, at man ikke faar